

Jaren geleden opende Arend Feenstra mijn ogen voor een waardevolle kant van het vliegeren. Hij zei: Elke vlieger is een boodschap van mens tot mens, een communicatievorm dus. En inderdaad heb ik door dat gevlieger al heel wat aardige mensen leren kennen met de meest uiteenlopende achtergronden en uit diverse landen.

Voor mij was het een verrassing, kennis te maken met iemand die al jaren in mijn stad woont en werkt en die een heel boeiend staaltje van volkskunst kan laten zien, namelijk de Surinaamse vechtvlieger. Als nieuwe abonnee van VLIEGER levert Eric Redout meteen al een interessante bijdrage, waarin ik hem verder graag zelf aan het woord laat.

Een Surinaamse vechtvlieger kan allerlei figuren en kleuren dragen, maar heeft in hoofdzaak steeds dezelfde vorm, een enigszins gerekt zeskant. De zijden aan neus- en staartkant zijn wat korter dan de vier andere. Die aan de neuskant is bovendien in een sterk gekromde boog gespannen.

Zoals alle vechtvliegers is ook deze niet-demontabel, maar dat hoeft ook niet want hij is maar klein. Toch houdt hij van een stevige wind en zingt daarin het hoogste lied.

Het geraamte.

Een stevig geraamte maken we van gespleten bamboe en sterk garen. Het bestaat uit vijf staven: De drie diagonalen, waarvan de ligger wat korter is, de boog langs de neuskant en de korte staander vanaf het midden van die boog tot even voorbij het kruispunt. De omtrek is een over de stokeinden gespannen draad van stevig garen, bijv. ijzergaren.

Begin met de middenkruising goed vast te binden. De neusboog wordt gespannen en tussen de voorste diagonaaleinden gebonden. Nu spannen we de omtrekdraad van ijzergaren over de zes stokeinden zo strak dat de kruisende staven (behalve de staander) licht gebogen zijn. De draad wordt daarbij aan de einden geknoopt en daarna vastgelijmd.